

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 903

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 decembrie 2014

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 517 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local	2-3		1.479. — Ordin al ministrului sănătății privind stabilirea contravalorii unei unități de sânge, a componentelor sanguine umane pentru utilizare terapeutică, precum și a produselor sanguine obținute din prelucrarea plasmei	14
Decizia nr. 528 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1 ¹) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	4-6		5.021. — Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.491/2014 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 24 martie—13 iunie 2014, începând cu anul școlar 2014—2015	15
Decizia nr. 529 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu referire la art. 18 și art. 19 lit. b) ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	6-9		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
Decizia nr. 556 din 15 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	10-11		146. — Ordin privind stabilirea ratei reglementate a rentabilității aplicate la aprobarea tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prestat de operatorii de distribuție concesionari începând cu data de 1 ianuarie 2015 și abrogarea art. 122 din Metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 72/2013	16
Decizia nr. 593 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	12-13			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 517

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, excepție ridicată de Asociația Salvați Bucureștiul în Dosarul nr. 3.876/2/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 76D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției Asociația Salvați Bucureștiul a depus o cerere prin care solicită lăsarea la urmă a cauzei.

4. Reprezentantul Ministerului Public arată că nu se opune cererii autorului excepției.

5. Curtea, deliberând, admite cererea formulată de autorul excepției de lăsare la urmă a cauzei.

6. La a doua strigare a pricinii, răspunde, pentru autorul excepției, domnul Nicușor Dan, președintele Asociației Salvați Bucureștiul, cu delegație depusă la dosar.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. Susține că art. 3 alin. (6) și (7) din Legea nr. 198/2004 lipsește Ministerul Culturii de posibilitatea de a cenzura, prin neavizare, drumuri care afectează situri monumente istorice, ansambluri monumente istorice, zone de protecție a monumentelor istorice sau zone construite sau protejate. În continuare, prezintă exemple de situații în care drumurile afectează situri monumente istorice, ansambluri monumente istorice, zone de protecție a monumentelor istorice sau zone construite protejate, iar Ministerul Culturii nu le poate cenzura prin neavizare. De asemenea, în susținerea argumentelor sale, autorul depune la dosarul cauzei un punct de vedere formulat de Ordinul Arhitecților din România, precum și note scrise.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, considerând că, în realitate, aspectele învederate de autorul

acesteia pun în discuție probleme de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 22 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.876/2/2011, **Înalta Curtea de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local.**

10. Excepția a fost ridicată de Asociația Salvați Bucureștiul într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 7.714 din 19 decembrie 2013 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține, în esență, că dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 198/2004, în interpretarea implicită a instanței de fond, contravin prevederilor art. 33 alin. (3) din Constituție, întrucât „această interpretare, care nu impune niciun fel de condiționare care să vizeze protejarea și conservarea moștenirii culturale, implică faptul că prin simpla inițiere a unor construcții de drumuri de interes național, județean sau local, pot fi expropriate pentru cauză de utilitate publică orice fel de monumente naturale și culturale, zone protejate etc., chiar dacă acestea din urmă sunt de o inestimabilă valoare culturală sau artistică”. În continuare, consideră că, în situația în care „textul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 (cu modificările aduse prin Legea nr. 184/2008) nu impune niciun regim special pentru declararea utilității publice a lucrărilor, construirea unui drum de interes național/ județean/local se poate realiza chiar pe suprafața unde se află în prezent Mănăstirea Voroneț”. În final, autorul excepției apreciază că „este neconstituțională o prevedere legală ce determină *per se* caracterul de utilitate publică al tuturor lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, fără să prevadă niciun fel de protejare și conservare a moștenirii culturale care urmează să se demoleze în vederea realizării respectivelor lucrări de construcții”.

12. **Înalta Curtea de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile de lege criticate nu intră în contradicție cu prevederile constituționale invocate.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 31 mai 2004, cu următorul cuprins: *„Prin prezenta lege se declară ca fiind de utilitate publică toate lucrările de construcție de drumuri de interes național, județean și local; expropriator este statul român pentru drumurile de interes național, județele pentru drumurile de interes județean, iar municipiile, orașele și comunele pentru drumurile de interes local. În aplicarea prevederilor prezentei legi, statul român este reprezentat de Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., iar unitățile administrativ-teritoriale sunt reprezentate de autoritățile administrației publice locale.”*

17. Curtea reține că la data de 23 decembrie 2010, Legea nr. 198/2004 a fost abrogată de art. 35 lit. c) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010. Însă, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în

care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, se reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a prezentei excepții.

18. În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 33 alin. (3) — *Accesul la cultură* — potrivit căruia *„Statul trebuie să asigure păstrarea identității spirituale, sprijinirea culturii naționale, stimularea artelor, protejarea și conservarea moștenirii culturale, dezvoltarea creativității contemporane, promovarea valorilor culturale și artistice ale României în lume”*.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că întreaga motivare formulată de autorul acesteia pornește de la modalitatea în care Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a interpretat dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 în speța în care autorul excepției are calitatea de reclamant. Or, așa cum instanța de contencios constituțional a reținut în jurisprudența sa, atribuția sa de soluționare a excepției de neconstituționalitate, statuată de art. 146 lit. d) din Constituție, nu constă în analizarea conformității cu normele fundamentale a anumitor interpretări pe care organe, instituții sau autorități publice competente le dau textelor legale în procesul de aplicare a legii la diferite cazuri și circumstanțe, ci rezidă în controlul efectuat asupra unei pretinse stări de neconstituționalitate extrinsecă sau intrinsecă a unui text legal. De altfel, potrivit art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție este singura competentă să asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, sens în care este reglementată, la art. 329 din Codul de procedură civilă din anul 1865, cu modificările și completările ulterioare, în prezent art. 514 din noul Cod de procedură civilă, instituția recursului în interesul legii. În acest sens este Decizia nr. 265 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 23 iulie 2013.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, excepție ridicată de Asociația Salvați Bucureștiul în Dosarul nr. 3.876/2/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 528

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1¹)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1¹) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Organismul intermediar pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane” Regiunea Sud-Vest Oltenia din Craiova în Dosarul nr. 13.147/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 165D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, consilierul juridic Silviu-Alexandru Simion-Lăzărescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Dolj a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. De asemenea, partea Centrul Regional de Formare Profesională a Adulților Dolj a depus un înscris prin care învederează aspecte privind competența materială a instanțelor judecătorești de a soluționa cauze care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea excepției reiterând argumentele prezentate pe larg în cuprinsul motivării scrise a acesteia. În esență, susține că dispozițiile art. 10 alin. (1¹) din Legea nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care cererile privind actele administrative emise de organismele intermediare regionale care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, indiferent de valoare, nu se soluționează în fond tot de către secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, așa cum textul prevede competența materială de soluționare pentru același tip de cereri privind actele administrative emise de autoritățile publice centrale. În susținerea acestei teze, se arată că statutul unei astfel de entități — organism intermediar regional — este stabilit prin acte juridice ale Uniunii Europene [și anume Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006], fiind astfel clar delimitat de cel al unei autorități publice locale. În plus, aceste entități își exercită atribuțiile legale în urma delegării anumitor competențe și funcții din partea unei autorități publice centrale de specialitate — în speță, Ministerul Muncii, Protecției

Sociale și Persoanelor Vârstnice —, astfel că actele sale, emise în numele și pe seama mandantului, nu pot beneficia de un alt tratament juridic în privința competenței materiale de judecată, tratament aplicabil în egală măsură tuturor acestor mandatari. În caz contrar, pe lângă încălcarea prevederilor art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, referitoare la obligația autorităților statului de a aplica cu prioritate reglementările obligatorii ale Uniunii Europene în cazul în care legea internă este mai puțin favorabilă, este înfrânt și principiul nediscriminării, prevăzut de art. 16 din Constituție.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 20 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 13.147/63/2013, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1¹) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

7. Excepția a fost ridicată de Organismul intermediar pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane” Regiunea Sud-Vest Oltenia din Craiova într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anularea unui act administrativ.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că stricta aplicare a dispozițiilor art. 10 alin. (1¹) din Legea nr. 554/2004 doar pentru o autoritate publică centrală, nu și pentru toate entitățile juridice cărora aceeași autoritate le-a delegat competențe și funcții, creează „o situație de inegalitate și discriminare în executarea mandatului administrativ încheiat între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, în calitate de mandatar, și Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial «Dezvoltarea Resurselor Umane» Regiunea Sud-Vest Oltenia, în calitate de mandant”. De asemenea, se arată că textul legal criticat creează un dezechilibru juridic și între mandatarii Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice ce au calitatea de direcții ale autorității publice centrale (și anume organismul intermediar Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, direcție în cadrul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, și organismul intermediar Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, direcție în cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului), pe de o parte, și structuri aflate în subordinea acelorași autorități publice centrale (cele 8 organisme intermediare regionale, instituții publice în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Organismul intermediar — Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, instituție publică în subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului), pe de altă parte.

9. Astfel, autorul invocă, în raport cu art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, prevederile art. 2 pct. 6 din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a prevederilor generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, cu modificările și completările ulterioare, text care „prevede neechivoc” că organismul intermediar acționează față de beneficiarii care implementează proiecte cofinanțate din fonduri ale Uniunii Europene sub supravegherea și pentru autoritatea de management, adică autoritatea publică centrală. Art. 4 alin. (1) din același regulament prevede că, chiar și în ipoteza delegării, responsabilitatea financiară incumbă autorității centrale. Rezultă, din interpretarea juridică sistematică a acestor norme de drept al Uniunii Europene, că, în realizarea operațiunii juridice de emiteră a actelor administrative care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, organismele intermediare acționează *nomine alieno*, adică în numele autorității publice centrale, acționând ca un mandatar pentru mandatul-autoritate publică centrală, în executarea unui mandat administrativ cu reprezentare, astfel cum acesta este juridic definit la art. 1.269, 2.009, 2.011 teza întâi și art. 2.012 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, coroborate cu art. 2 lit. k) din Legea-cadru nr. 195/2006 a descentralizării, referitoare la definiția „delegării”.

10. Totodată, autorul apreciază că toate actele administrative care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, inclusiv cele emise de către autoritățile de management publice centrale prin organismele intermediare „necentrale”, au aceeași importanță juridică majoră de acte juridice emise în virtutea competențelor juridice partajate în temeiul art. 4 alin. (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene — varianta consolidată, coroborat cu Protocolul nr. 25 la Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de către autorități publice ale statului român, pentru punerea în aplicare a dreptului Uniunii Europene pe teritoriul României, această importanță juridică justificând stabilirea competenței materiale la nivel de curte de apel, de judecată în primă instanță a litigiilor având ca obiect astfel de acte administrative.

11. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu este de natură a crea discriminări.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, dispoziții introduse prin art. 54 pct. 3 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Normele legale criticate au următorul conținut: „(11) *Toate cererile privind actele administrative emise de autoritățile publice centrale care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, indiferent de valoare, se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel.*”

16. În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la principiul egalității în drepturi.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 10 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici identice cu cele formulate în prezenta cauză și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, excepție invocată de același autor — Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane” Regiunea Sud-Vest Oltenia din Craiova — în Dosarul nr. 8.824/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

18. Astfel, prin Decizia nr. 169 din 20 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 29 mai 2014, instanța de contencios constituțional a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, întrucât, în realitate, autorul dorea pronunțarea unei decizii prin care Curtea Constituțională să stabilească înțelesul dispozițiilor de lege criticate, în sensul de a tranșa dacă actele administrative emise de organismele intermediare regionale, care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, indiferent de valoare, se soluționează aplicând aceeași regulă de competență materială de judecată valabilă pentru actele administrative de aceeași natură emise de autoritățile publice centrale, adică de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel.

19. În jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 128 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 11 aprilie 2013, Curtea a stabilit în mod constant că nu are competența ca, în cadrul controlului de constituționalitate, să efectueze operațiunea de interpretare și de aplicare concretă de către instanțele/autoritățile publice competente, aceasta fiind atribuția exclusivă a instanțelor judecătorești. În cazul de față, instanța de judecată urmează a stabili sensul sintagmei „autorități publice centrale” în contextul normei juridice criticate și al litigiului dedus soluționării, utilizând, pentru aceasta, legislația incidentă în vigoare. Totodată, în cazul constatării unei practici neunitare a instanțelor judecătorești sub acest aspect, Codul de procedură civilă prevede posibilitatea promovării recursului în interesul legii prin care Înalta Curte de Casație și Justiție să stabilească modalitatea obligatorie pentru instanțe de interpretare și aplicare a respectivei norme juridice.

20. De asemenea, Curtea a statuat că dispozițiile legale criticate conțin norme de procedură, în sensul că legiuitorul organic, în acord cu art. 126 alin. (2) din Constituție, a stabilit competența materială de judecată a unor acțiuni în justiție, astfel că nu se poate constata niciunul dintre preținsele vicii de constituționalitate prezentate în motivarea excepției.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Organismul intermediar pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane” Regiunea Sud-Vest Oltenia din Craiova în Dosarul nr. 13.147/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 529

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu referire la art. 18 și art. 19 lit. b) ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Fundația Revoluționară „Rebeca Decembrie 1989” din Slatina în Dosarul nr. 2.399/54/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 166D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocat Melania Ghidănac, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Guvernul României, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției pentru susținerea

acesteia. Aceasta arată, în esență, că prelungirea termenului de suspendare a plății indemnizațiilor cuvenite revoluționarilor încalcă dreptul de proprietate al acestora dobândit în baza Legii nr. 341/2004 și amenință însuși dreptul lor la viață, deoarece pentru o bună parte dintre beneficiarii indemnizației aceasta reprezenta unica sursă de venit. Se mai susține că Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 nu putea fi modificată printr-o ordonanță a Guvernului, în sensul de a fi prelungită, prin acest din urmă act normativ, măsura suspendării plății indemnizațiilor, din moment ce Legea nr. 283/2011, exprimând voința legiuitorului, avea aplicabilitate temporară, respectiv până la sfârșitul anului 2012. Mai mult decât atât, măsura suspendării a fost prelungită până la sfârșitul anului 2014, tot printr-un act normativ al Guvernului, și anume Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, ceea ce afectează în mod substanțial drepturile constituționale invocate. Depune concluzii scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, indicând în acest sens Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, prin care Curtea Constituțională a analizat o excepție identică, prin prisma unor critici de neconstituționalitate asemănătoare. În esență, se arată că nu poate fi vorba de restrângerea exercițiului unui drept fundamental pentru ca art. 53 din Constituție — invocat — să fie incident, deoarece indemnizațiile reglementate de Legea nr. 341/2004 nu intră în categoria drepturilor

constituționale, ci a celor legale, reprezentând practic un beneficiu. Nici art. 44 din Legea fundamentală referitor la proprietatea privată nu este incident, iar art. 16 din Constituție privind principiul egalității nu este încălcat, de vreme ce dispozițiile legale criticate se aplică unitar tuturor celor care se află în mod obiectiv în ipoteza normei juridice examinate, fără privilegii și fără discriminări pe criteriile aleatorii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.399/54/2012, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare**, excepție ridicată de Fundația Revoluționară „Rebeca Decembrie 1989” într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ cu caracter normativ, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, și recuperarea integrală a drepturilor bănești neacordate în temeiul acestui act normativ.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că prin reglementarea art. 9 din actul normativ criticat Guvernul a dispus aplicarea și pentru anul 2013 a măsurilor cuprinse la art. 18 și la art. 19 lit. b) ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, referitoare la suspendarea plății indemnizațiilor lunare reparatorii acordate, în temeiul art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, eroilor-martiri ai Revoluției din decembrie 1989 și urmașilor acestora. Astfel, Guvernul afectează, în opinia autorului excepției, drepturile legal obținute ale acestei categorii de cetățeni, cu încălcarea art. 1 alin. (3), art. 4, art. 12 alin. (4), art. 16, art. 20, art. 21, art. 22, art. 24, art. 30, art. 47, art. 51—53 și art. 115 din Constituție. Mai mult, dispunând prelungirea suspendării acordării drepturilor stabilite prin Legea nr. 341/2004 și pentru anul 2014, prin Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, deși statul român nu se mai află în aceeași situație economică de criză, acesta pune în pericol însăși existența revoluționarilor, având în vedere că, în lipsa indemnizației legale, aceștia nu au altă sursă de venit, au contractat credite pe care nu le pot plăti, acumulând datoriile, și nu pot fi angajați din cauza vârstei apropiate celei de pensionare.

7. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere și soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 554 din 17 decembrie 2013.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile prezentate în ședința publică, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost Curtea sesizată, îl constituie prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014, dispoziții cu următorul conținut: „*Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.*”

12. Analizând motivarea excepției, Curtea constată că, dintre dispozițiile legale la care fac trimitere normele criticate, incidente în cauză sunt doar cele referitoare la Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv prevederile art. 18 și art. 19 lit. b) ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010. Art. II din ordonanța de urgență menționată a fost introdus prin Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, iar textele vizate de autorul excepției au următorul cuprins:

„*Art. II: Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: (...)*

Art. 18: În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.

Art. 19: În anul 2012 se acordă reduceri de tarife sau, după caz, gratuități, numai în limita a 3 călătorii dus-întors sau 6 călătorii simple, la facilitățile de transport prevăzute de următoarele acte normative: (...)

b) art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

13. Prevederile art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, modificate prin art. I pct. 1 din Legea nr. 347/2006, la care art. 18 al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 face trimitere, au următorul cuprins: „*De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de*

vârsta, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.”

14. Titlul atribuit luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, reglementat de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din Legea nr. 341/2004, este acela de: „Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite — atribuit celor care, în perioada 14—25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar și le-au aparat până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14—22 decembrie 1989.”

15. Totodată art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 341/2004 prevede că:

„(1) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), precum și la art. 4 alin. (1) beneficiază, pe lângă indemnizația calculată conform prevederilor art. 4, și de următoarele drepturi: [...]”

k) transportul urban gratuit cu mijloacele de transport în comun și, anual, 12 călătorii gratuite pe calea ferată, la clasa I, dus-întors, cu toate categoriile de trenuri de călători; anual — 12 călătorii gratuite dus-întors până în localitatea reședință de județ, cu mijloace de transport în comun, pentru persoanele care domiciliază în mediul rural. În limita celor 12 călătorii gratuite pot călători și membrii familiei titularului. De aceste gratuități beneficiază și însoțitorul pensionarului de invaliditate de gradul I sau al marelui mutilat.”

16. Curtea observă că, deși dispozițiile legale criticate au produs efecte juridice pentru o perioadă limitată de timp (pentru anul 2013), acestea vor fi analizate, având în vedere considerentele de principiu ale Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora Curtea este competentă să examineze sub aspectul compatibilității cu normele Legii fundamentale inclusiv legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

17. Mai mult, soluția legislativă cuprinsă la art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, cu referire la art. 18 și art. 19 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, a fost preluată în conținutul normativ al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013, în sensul că măsurile legale criticate se aplică în mod corespunzător și în anul 2014.

18. Curtea constată, prin urmare, că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu referire la art. 18 și art. 19 lit. b) ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, astfel cum sunt redacte mai sus, întrucât acestea sunt normele juridice care au produs efecte juridice în cauza dedusă judecării pe parcursul căreia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate.

19. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) care consacră valorile supreme ale statului român, art. 4 — *Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni*, art. 12 alin. (4) potrivit căreia „Stema țării și sigiliul statului sunt stabilite prin legi organice”, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 30 —

Libertatea de exprimare, art. 47 — *Nivelul de trai*, art. 51 — *Dreptul de petiționare*, art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și art. 115 — *Delegarea legislativă*.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că problema suspendării plății indemnizațiilor lunare reparatorii prevăzute de Legea nr. 341/2004, precum și a altor drepturi sau beneficii cuvenite acelor categorii de persoane enumerate de legea amintită a mai constituit obiect al criticilor de neconstituționalitate adresate Curții Constituționale, motivat de faptul că, începând cu Legea nr. 283/2011, plata acestei indemnizații a fost succesiv suspendată prin diferite acte normative, începând cu anul 2012 și până în prezent, pentru anul 2014.

21. De asemenea, Curtea observă că Legea nr. 283/2011 a fost supusă controlului de constituționalitate anterior promulgării, concretizat prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012. Analizând critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză, Curtea a statuat, cu acel prilej, că prevederile legale criticate, referitoare la măsura suspendării temporare, pentru anul 2012, a acordării indemnizațiilor cuvenite anumitor categorii de persoane prevăzute de Legea nr. 341/2004, nu contravin normelor constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 16 și ale art. 47. În privința invocării art. 53 din Legea fundamentală, Curtea a arătat că acest text nu poate fi incident, întrucât are în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, în vreme ce drepturile în discuție reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional. În esență, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, ci mai degrabă ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente. În acest context, Curtea a reținut că legiuitorul este chemat „să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent —, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și prin drepturi care nu au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv. În același spirit, Constituția consacră, în chiar art. 1 alin. (3), caracterul de stat social al României și obligă statul, prin dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f), să creeze condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, iar prin art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (2) prevede dreptul salariaților, respectiv al cetățenilor, și la alte măsuri de protecție socială și de asistență socială decât cele nominalizate expres în Legea fundamentală, măsuri stabilite prin lege. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligații corelative ale statului este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi”.

22. Totodată, Curtea constată că, prin Decizia nr. 372 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 26 noiembrie 2013, a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești, referitoare la dispozițiile art. 18 și art. 19 lit. b) ale art. II din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010. Reiterând jurisprudența sa în materie (de pildă Decizia nr. 306 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 1 august 2013), Curtea, răspunzând unor critici de neconstituționalitate asemănătoare, a statuat că textele legale examinate nu aduc atingere prevederilor fundamentale ale art. 1 alin. (3), art. 22 și art. 47, invocate și în această cauză, reținând, totodată, că normele cuprinse la art. 20, art. 21 și art. 30 din Constituție, de asemenea invocate în motivarea excepției de față, nu au incidență în cauză. Prin Decizia nr. 1.087 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, Curtea a constatat că dispozițiile de lege ce fac obiectul controlului de constituționalitate nu aduc atingere principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, principiu ce presupune aplicarea unui tratament juridic identic numai în situații egale. Or, a arătat Curtea, este evident că persoanele care au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat sunt într-o situație juridică diferită față de cele care au un venit mai mare decât acest plafon.

23. Prin Decizia nr. 554 din 17 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 7 februarie 2014, Curtea a analizat dispozițiile legale criticate și prin prisma unor critici de neconstituționalitate extrinsecă raportate la art. 115 alin. (4) și (5) din Constituție. Având în vedere expunerea de motive, precum și faptul că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 49), Curtea a constatat că prevederile constituționale invocate nu au fost încălcate.

24. În sfârșit, Curtea observă că, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, cu toate că a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, deoarece a constatat că textul de lege criticat, având aplicabilitate temporară în privința suspendării indemnizațiilor

prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, nu contravine normelor constituționale și convenționale invocate, a ținut să sublinieze că, „deși autoritățile au dreptul de a dispune cu privire la acordarea drepturilor bănești pretinse de autorii excepției de neconstituționalitate, restrângerea ori suspendarea acestor drepturi și în viitor, în condițiile în care textele de lege care le prevăd nu au fost abrogate, ar putea justifica întrebarea dacă aceste drepturi mai există și dacă nu cumva textele de lege care le prevăd au fost în fapt lipsite de eficiență, așa încât speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport legal, este în realitate lipsită de conținut. Astfel, deși formal limitată în timp, respectiv vizând durata unui an calendaristic, măsura de suspendare repetată a acestor drepturi, pentru mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi.” Aceeași observație a fost menținută în jurisprudența ulterioară în aceeași materie a Curții Constituționale (a se vedea, de pildă, Decizia nr. 330 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, și Decizia nr. 419 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 18 august 2014). De asemenea, prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014, Curtea a constatat că măsura suspendării plății drepturilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, măsură adoptată deja, succesiv, pentru trei ani consecutivi, 2012, 2013 și 2014, nu poate fi repetată anual, *sine die*, întrucât o astfel de practică legislativă ar fi de natură să afecteze proporționalitatea măsurii cu scopul urmărit.

25. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față. Prin urmare, Curtea constată că textele de lege criticate nu aduc atingere prevederilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 16 alin. (1), art. 22, art. 47 și art. 115 alin. (4) și (5) din Constituție, în timp ce dispozițiile art. 12 alin. (4), art. 20, art. 21, art. 24, art. 30, art. 51, art. 52 și ale art. 53 — invocate în motivarea excepției — nu au incidență în cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Fundația Revoluționară „Rebeca Decembrie 1989” în Dosarul nr. 2.399/54/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu referire la art. 18 și art. 19 lit. b) ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 556

din 15 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, excepție ridicată de Aurelia Grama în Dosarul nr. 897/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 751D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 15 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 28 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 897/121/2014, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului.**

4. Excepția a fost ridicată de Aurelia Grama cu prilejul soluționării unei acțiuni în care a solicitat obligarea Casei Județene de Pensii Galați la calcularea punctajului de pensie prin aplicarea indicelui de corecție calculat în conformitate cu prevederile art. 170 din Legea nr. 263/2010, în baza câștigului salarial mediu realizat în anul 2010, anul anterior celui în care reclamanta s-a înscris la pensie.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 sunt retroactive și încalcă dreptul de acces al cetățenilor la justiție. Astfel, consideră că, asemănător dispozițiilor de lege declarate ca fiind neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 437 din 29 octombrie 2013, textele de lege criticate în prezenta cauză tind să modifice cu efecte retroactive conținutul art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, înlocuind formula de calcul al indicelui prevăzută în acest din urmă articol de lege cu o cifră fixă. În acest fel, aceste cifre nu vor mai putea fi cenzurate de instanțele de judecată, întrucât sunt „legalizate”.

6. De asemenea, consideră că schimbarea datei de intrare în vigoare a art. 170 din Legea nr. 263/2010 de la 1 ianuarie 2013, așa cum era prevăzut în pct. 2 din Legea nr. 283/2011, la 7 noiembrie 2013 — care reprezintă data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 437 din 29 octombrie 2013 — reprezintă o modificare retroactivă a dispozițiilor amintite ale Legii nr. 283/2011.

7. **Tribunalul Galați — Secția I civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, având un caracter retroactiv. Astfel, arată că pentru persoanele înscrise la pensie sub imperiul Legii nr. 263/2010, până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013, indicele de corecție aplicat pensiilor trebuie calculat în raport cu dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010, urmând ca dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 să fie aplicate exclusiv pensiilor deschise ulterior intrării în vigoare a actului normativ în discuție.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 23 decembrie 2013. Din examinarea motivelor de neconstituționalitate, rezultă că, în realitate, critica privește dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2013, și aprobată prin Legea nr. 3/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 14 februarie 2013. Dispozițiile de lege criticate au fost introduse în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 prin art. IV pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 și au următoarea redactare: „(1) Pentru persoanele ale căror drepturi de pensie

s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—22 ianuarie 2013 inclusiv, indicele de corecție care se aplică punctajelor medii anuale determinate conform prevederilor art. 95 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, este:

a) 1,12 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—31 decembrie 2011 inclusiv;

b) 1,17 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2012—31 decembrie 2012 inclusiv;

c) 1,17 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie sau deschis în perioada 1 ianuarie 2013—22 ianuarie 2013 inclusiv.

(2) În situația persoanelor prevăzute la alin. (1), indicele de corecție se aplică asupra punctajului mediu anual convenit sau aflat în plată la data înscrierii inițiale la pensie.

(3) Drepturile de pensie, rezultate în urma aplicării indicilor de corecție prevăzuți la alin. (1), se cuvin începând cu data de 7 noiembrie 2013.

12. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție referitoare la principiul neretroactivității legii civile. De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate invocă și încălcarea accesului liber la justiție, drept fundamental consacrat de art. 21 din Constituție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse analizei sale în raport cu argumente asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 463 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 25 septembrie 2014, Curtea a constatat că dispozițiile art. IV alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 sunt neconstituționale, contravenind prevederilor art. 147 din Constituție, „întrucât indicii de corecție rezultați din formula de calcul prevăzută de art. 170 din Legea nr. 263/2010, pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—22 ianuarie 2013, trebuie să se cuvină începând cu 1 ianuarie 2013, așa cum a constatat Curtea prin Decizia nr. 437 din 29 octombrie 2013, iar nu cu data de 7 noiembrie 2013.”

14. Având în vedere soluția și data pronunțării Deciziei nr. 463 din 17 septembrie 2014, precum și dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (3) din Ordonanța

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Aurelia Grama în Dosarul nr. 897/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aurelia Grama în Dosarul nr. 897/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. IV alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

de urgență a Guvernului nr. 1/2013 a devenit inadmisibilă. În aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității anterior menționată reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție.

15. Cât privește dispozițiile art. IV alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, Curtea, prin Decizia nr. 463 din 17 septembrie 2014, a arătat că acestea nu contravin prevederilor constituționale, întrucât „indicii de corecție prevăzuți la art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 reprezintă rezultatul aplicării formulei de calcul prevăzute de art. 170 din Legea nr. 263/2010, cu luarea în calcul a câștigului salarial mediu brut realizat, specific fiecărui an avut în vedere: 2011, 2012 și 2013.” Prin urmare, Curtea a reținut că „dispozițiile art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013, nu reprezintă o modificare retroactivă a art. 170 din Legea nr. 263/2010, [...] ci rezultatul aplicării formulei de calcul prevăzute de textul din Legea nr. 263/2010, pentru ipoteza persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—22 ianuarie 2013 inclusiv, cu luarea în calcul, în mod corespunzător, a câștigului salarial mediu brut realizat în anul precedent celui în care s-a deschis dreptul la pensie.”

16. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 nu îngreădește accesul liber la justiție.

17. În plus față de cele reținute prin decizia amintită, Curtea precizează că suma reprezentând câștigul salarial mediu brut — determinantă pentru calculul indicelui de corecție — nu se stabilește în funcție de veniturile realizate de fiecare asigurat în parte în anul anterior deschiderii dreptului la pensie, așa cum susține autorul excepției de neconstituționalitate în cauză, ci reprezintă o sumă fixă, calculată în fiecare an la nivel național și care este aprobată prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. Prin urmare, această valoare nu este susceptibilă de a fi supusă cenzurii instanței de judecată, așa cum în mod eronat consideră autorul excepției.

18. Având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 463 din 17 septembrie 2014, precum și cele mai sus arătate, Curtea constată că dispozițiile art. IV alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 sunt constituționale.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 593

din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Jeni Săndica Pescaru în Dosarul nr. 7.464/101/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 402D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice domnul Călin Adrian, cu împuternicire depusă la dosar, lipsind celelalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, partea Consiliul Județean Mehedinți — Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului a depus concluzii scrise prin care se solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției. În acest sens arată că dispozițiile art. 28 din Legea nr. 448/2006 instituie o facilitate de natură pecuniară pentru subiecții de drept enumerați limitativ de norma legală criticată, astfel încât aceasta nu poate veni în contradicție cu dispozițiile constituționale ale art. 16 și 50.

5. Reprezentantul Ministerului Public arată, în primul rând, că dispozițiile legale criticate nu au mai făcut obiect al controlului de neconstituționalitate, însă, având în vedere reglementarea întregului capitol referitor la facilitățile fiscale stabilite în favoarea persoanelor cu dizabilități, rezultă că legiuitorul, în momentul în care a înțeles să scutească de la plata anumitor taxe și impozite aceste persoane, a avut în vedere o situație obiectivă în care acestea se află. Prin urmare, apreciază că prin criticile de neconstituționalitate se tinde la completarea legii, astfel încât pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă.

6. După încheierea dezbaterilor publice la dosarul cauzei au fost depuse concluzii scrise de către autoarea excepției de neconstituționalitate în susținerea admiterii excepției de neconstituționalitate, prin care, de asemenea, solicită, având în vedere starea de sănătate, judecarea în lipsă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 15 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.464/101/2013, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap**, excepție ridicată de Jeni Săndica Pescaru într-o cauză privind soluționarea recursului declarat împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată având ca obiect scutirea de la plata tarifului de utilizare a rețelelor de drumuri naționale.

8. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale prin efectele pe care le produc. Arată că prin Legea nr. 448/2006 legiuitorul a înțeles să promoveze și să protejeze persoanele cu handicap. Prin urmare, toate persoanele care au un handicap, constatat printr-un act emis de autoritatea competentă, beneficiază de prevederile legii. Art. 28 din lege este discriminatoriu pentru unele persoane cu handicap comparativ cu alte persoane cu handicap, întrucât recunoaște unele drepturi în favoarea unor persoane cu handicap și neagă aceleași drepturi în defavoarea altor persoane cu handicap. În această din urmă situație se regăsesc persoanele al căror handicap nu necesită adaptarea autoturismului pe care îl dețin și îl conduc și persoanele al căror handicap nu le permite obținerea permisului de conducere, prin urmare nu este necesară adaptarea autoturismului pentru că aceștia nu îl pot conduce. Mai arată că prin maniera în care sunt interpretate dispozițiile art. 28 din lege, în loc să fie protejate și promovate drepturile persoanelor cu handicap, acestea sunt încălcate în mod flagrant.

9. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Textul legal criticat instituie o facilitate în favoarea persoanelor cu handicap, persoane stabilite de legiuitor, acordând scutire de la plata tarifului de utilizare a rețelelor de drumuri naționale. Această scutire nu este acordată în vederea asigurării îngrijirii medicale sau procurării de medicamente, ci mai degrabă pentru a compensa dificultățile pe care le au persoanele în ceea ce privește incluziunea socială și pentru a facilita acest proces. Faptul că prin aceste dispoziții legale se acordă drepturi și facilități în funcție de gradul și tipul de handicap nu constituie discriminare în cadrul aceleiași clase sociale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, text legal care are următorul cuprins: „*Persoanele cu handicap, deținătoare de autoturisme adaptate handicapului, precum și persoanele care le au în îngrijire beneficiază de scutire de la plata tarifului de utilizare a rețelelor de drumuri naționale, prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare.*”

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională reține că dispozițiile art. 28 sunt cuprinse

în secțiunea a 7-a — *Facilități* a capitolului II — *Drepturile persoanelor cu handicap* al legii. Legea nr. 448/2006 reglementează un ansamblu de drepturi și măsuri puse la dispoziția persoanelor cu handicap pentru a facilita integrarea și incluziunea socială a acestora. La art. 3 din acest act normativ sunt prevăzute principiile care stau la baza protecției persoanelor cu handicap, printre care prevenirea și combaterea discriminării, egalizarea șanselor, egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

17. Curtea reține că textul de lege criticat instituie o facilitate în favoarea persoanelor cu handicap, acordând scutire persoanelor cu handicap, deținătoare de autoturisme adaptate handicapului, precum și persoanelor care le au în îngrijire de la plata tarifului de utilizare a rețelelor de drumuri naționale. Scutirea instituită se acordă pentru a compensa dificultățile pe care persoanele cu handicap le au în ceea ce privește incluziunea socială. Astfel, scutirea de la plata rovinietei decurge din situația obiectivă în care se găsesc diferite persoane în funcție de natura handicapului.

18. Curtea constată că, în speță, autoarea excepției consideră că beneficiul scutirii de la plata tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale ar trebui acordat și altor persoane cu handicap decât celor pentru care este necesară adaptarea autoturismului handicapului. Având în vedere aspectele învederate de autoarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că acestea vizează, pe de o parte, completarea actului normativ, iar pe de altă parte, aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Prin urmare, în cauza de față se impune soluția respingerii ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Jeni Săndica Pescaru în Dosarul nr. 7.464/101/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind stabilirea contravalorii unei unități de sânge, a componentelor sanguine umane pentru utilizare terapeutică, precum și a produselor sanguine obținute din prelucrarea plasmei

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 10.767/2014 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și adresele Institutului Național de Hematologie Transfuzională nr. 531/c din 4 noiembrie 2014 și 1.784 din 3 decembrie 2014, înregistrate la Ministerul Sănătății cu nr. 67.416 din 4 noiembrie 2014, respectiv 67.416 din 3 decembrie 2014,

având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 282/2005 privind organizarea activității de transfuzie sanguină, donarea de sânge și componente sanguine de origine umană, precum și asigurarea calității și securității sanitare, în vederea utilizării lor terapeutice, republicată,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se stabilește contravaloarea unei unități de sânge, a componentelor sanguine umane pentru utilizare terapeutică, precum și a produselor sanguine obținute din prelucrarea plasmei, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, așa cum sunt definite în Nomenclatorul național al sângelui uman și componentelor sanguine umane pentru utilizare terapeutică, aprobat prin

Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.237/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate ale Ministerului Sănătății, Institutul Național de Hematologie Transfuzională, centrele județene de transfuzie sanguină și al municipiului București și unitățile sanitare vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Dorel Săndesc,
secretar de stat

București, 9 decembrie 2014.
Nr. 1.479.

ANEXĂ

Contravaloarea unei unități de sânge, a componentelor sanguine umane pentru utilizare terapeutică, precum și a produselor sanguine obținute din prelucrarea plasmei

Nr. crt.	Denumirea produselor	Preț/unitate produs — lei —	
		Fără iradiere	Cu iradiere
1.	Sânge total — unitate adult (STUA)	448,95	455,35
2.	Sânge total deleucocitat — unitate pediatrică (STUP — DL)	184,26	190,66
3.	Concentrat eritrocitar deleucocitat — unitate pediatrică (CEUP — DL)	198,34	204,74
4.	Concentrat eritrocitar resuspendat — unitate adult (CER)	221,11	230,05
5.	Concentrat eritrocitar sărăcit în leucocite resuspendat — unitate adult (CER — SL)	459,81	466,21
6.	Concentrat eritrocitar deleucocitat resuspendat — unitate adult (CER — DL)	280,08	286,48
7.	Plasmă proaspătă congelată (PPC)	224,93	
8.	Concentrat trombocitar standard (CT)	188,81	195,21
9.	Concentrat eritrocitar deleucocitat resuspendat — unitate pediatrică (CERUP — DL)	200,86	207,26
10.	Concentrat trombocitar de afereză deleucocitat (CUT DL)	2.771,52	2.777,92
11.	Crioprecipitat (CRIO)	188,81	
12.	Plasmă proaspătă congelată decrioprecipitată (PPC DC)	192,65	
13.	Plasmă proaspătă congelată, de afereză (PPC AF)	801,80	
14.	Concentrat eritrocitar de afereză deleucocitat resuspendat (CERAF — DL)	1.861,13	1.867,53

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.491/2014
privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările
profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate
în perioada 24 martie—13 iunie 2014, începând cu anul școlar 2014—2015**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.491/2014 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 24 martie—13 iunie 2014, începând cu anul școlar 2014—2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 9 septembrie 2014, se modifică după cum urmează:

— La unitatea de învățământ aferentă județului Giurgiu, poziția 1 — Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu” din orașul Bolintin-Vale va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hot. ARACIP de evaluare/ data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională	Limba de predare	Forma de învățământ
„1	Liceul Tehnologic „Dimitrie Bolintineanu”	14/9.05.2014	—	Orașul Bolintin-Vale, Str. Republicii nr. 10, tel.: 0246/271283	Liceal/ Nivel 3 (conform Hotărârii Guvernului nr. 866/2008) Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013)	Servicii	Comerț	Tehnician în activități de comerț	Română	Cu frecvență (zi)
						Umanist (filieră teoretică)	—	Filologie	Română	Cu frecvență (zi)”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 3 decembrie 2014.
Nr. 5.021.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind stabilirea ratei reglementate a rentabilității aplicate la aprobarea tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prestat de operatorii de distribuție concesionari începând cu data de 1 ianuarie 2015 și abrogarea art. 122 din Metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 72/2013

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) lit. b), ale art. 76 alin. (1) și ale art. 79 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 68 alin. (3) și (4) din Metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 72/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Începând cu data de 1 ianuarie 2015, rata reglementată a rentabilității (*RRR*), exprimată în termeni reali, înainte de impozitare, aplicată la stabilirea tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prestat de operatorii de distribuție concesionari este de 7,7%.

Art. 2. — În vederea punerii în aplicare a prevederilor art. 1, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei determină și aplică anual o corecție a veniturilor reglementate ale operatorilor de distribuție concesionari, calculată ca diferență între valorile rentabilității activelor, precum și ale necesarului de fond de rulment, stabilite prin aplicarea *RRR* de 8,52%, aprobată anterior, și noile valori determinate prin aplicarea *RRR* prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Începând cu data de 1 ianuarie 2015 se abrogă art. 122 din Metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 72/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 8 octombrie 2013, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 10 decembrie 2014.
Nr. 146.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

